Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект!

Законопроект за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове

§ 1. В **чл. 4, т. 23** накрая се поставя запетая и се добавя **„с код по КН от 2207 10 00, ако е с алкохолно съдържание по обем не по-малко от 99%, и с код по КН 2207 20 00.”**

§ 2. В **чл. 32, ал. 1** се правят следните изменения и допълнения:

1. В **т. 7** след думите **„**биодизел с код по КН 3824 90 99” се добавя **„и за биоетанол с код по КН от 2207 10 00”**, а думите „който отговаря” се заменят с **„които отговарят”**.

2. В **т. 8** след думата „биоетанол” се добавя **„с код по КН от 2207 10 00 и”**, а думите „от 4 до 5 на сто” се заменят с **„от 2 до 5 на сто”** .

3. В **т. 9** думите „от 4 до 5 на сто” се заменят с **„от 2 до 5 на сто”**.

Вносител:
Мартин Димитров

Кирчо Димитров

Иван Н. Иванов

Мотиви

На 23.11.2009г. Европейската комисия излезе с положително решение (държавна помощ № 607/2008г.) относно прилагането от страна на България на намалени акцизни ставки върху смесите на биогорива с течни горива, както и нулева ставка върху биоетанола и биодизела. Предвидено е тези данъчни облекчения да се прилагат за срок от две години.

Като аргументи за това положително решение са посочени от Европейската комисия:

- задължението на България през 2020г. 10% от общото потребление на горива в транспорта да бъде на устойчиви биогорива и други възобновяеми горива, съгласно Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и Съвета;
- през 2007г. потреблението в национален мащаб на биогорива в транспорта е незначително и възлиза на по-малко от 1%;
- от една страна България зависи силно от вноса на енергоносители, а от друга – има голям потенциал и достатъчно площи за енергийни насаждения, от които могат да бъдат произвеждани биогорива;
- намаляване на емисиите на парников газ;
- развитие на селскостопанския сектор.

От 01.01.2008г. в Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) беше предвидена възможността за ползване на данъчни преференции, но на практика те не се прилагаха поради изчакване решението на Комисията. След излизане на решението, обаче, вместо да започне тяхното прилагане, с последните изменения в ЗАДС, данъчните облекчения за биоетанол бяха ограничени, като отпадна нулевата ставка за биоетанола като моторно гориво.

Още с мотивите към изменението на ЗАДС с ДВ. бр. 81 от 06.10.2006г. се сочеше изрично, че с този акт България, като страна-членка на Европейския съюз трябва да изпълни Директива 2003/30/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 08.05.2003г., както и в изпълнение на поетия ангажимент от Комисията по енергетика на Народното събрание в „Правната рамка за използване на биомасата в страните от Европейския съюз и РБългария". Съгласно тези документи „за разширяването на производството и употребата на биогоривата – биодизел и биоетанол, страните-членки на ЕС до 2010г. трябва да заменят 5.75% от общия обем на фосилните горива, използвани в транспорта, с биогорива." В мотивите тогава беше акцентирано и върху важността и последствията от това законодателно решение, свързани с ефекта от намаляване на вредните емисии в атмосферата. Пак в тази връзка се беше посочено, че в България има възможности за производство и експорт на биодизел и биоетанол и това законодателно решение ще доведе до намаляване на отрицателното външнотърговско салдо на България и условия за трайно селскостопанско развитие.

В изпълнение на тези европейски директиви и поети ангажименти от България беше включено понятието за биоетанол и беше регламентирана нулева ставка на 1000 л.

Последните изменения в ЗАДС от 2009г. и отпадането на биоетанола /само на него/ е очевидно необосновано с оглед направената нотификация от ЕК, а

<u>на национално ниво води и до нарушаване на Националната стратегия за стимулиране производството и употребата на биогорива. Нещо повече – вече направените през 2009г. изменения на закона чрез отпаданото на биоетанола изобщо поставят българските производители в неравностойно положение и водят до преки щети за тези производители в България, които вече са инвестирали в производството на биоетанол.</u>

Отпадането на биоетанола от тази група противоречи и на българския Закон за възобновяемите и алтернативни енергийни източници и биогоривата /ЗВАЕИБ/, на целите, поставени с него, както и на политиката, провеждана от България и Европейския съюз за повишаване дела на биогоривата в транспорта, с цел опазване на околната среда и намаляване на вредните емисии. Биоетанолът е провъзгласен за биогориво от ЗВАЕИБ и не следва да отпада от разпоредбите на ЗАДС.

Няма правен или икономически аргумент да бъде различен режима на биогоривата – биодизел и биоетанол, след като и двете имат един и същи правен статут на биогорива, за които се отнасят и директива на ЕС и Националната стратегия и Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и Закона за чистотата на атмосферния въздух.

Поради изложените съображения настоящото предложение цели да изравни режима на облагане на биоетанола в България с това в Европейския съюз и да създаде равнопоставени условия за българските производители при условията на спазване на всички законови изисквания в България и Европейския съюз като цяло, в това число и относно опазване на околната среда и понижаване на вредните емисии. Отново подчертаваме, че е налице и положително становище на Европейската комиссия от края на 2009г.

<u>Предложението да се допълни биоетанола освен с код по КН от 2207 20 00 и с код 2207 10 00, но с чисотота не по-малко от 99% се обосновава със следното:</u>

- код по КН 22 07 20 00 изисква продукта да се денатурира /виж Обяснителните бележки към комбинирата номенклатура на Европейските общности 2006/С50/01, публикация, осъществена в съответствие с чл. 10, параграф 1 от Регламент /ЕИО/ № 2658/87 на Съвета от 23юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа/.

Денатурирането на този пробукт води до намаляване на градусите му, а оттам прави невъзможно използването му като биогориво и вече не го и дефинира като биогориво. За това следва да бъде допълнено и определението с код по КН 2207 10 00, но като се въведе и изискването за чистота на етиловия алкохол не по-малко от 99%.

При така регламентирания висок градус се обосновава високото съдържание на вредни за употреба от човека съставки, което го прави негоден за употреба като алкохол. А този висок градус, както и количеството, което се произвежда, е предмет на засилен контрол от страна на митническите органи чрез измервателни уреди и постоянна и директна дистанционна връзка. Невъзможността да бъде закупен от клиент и използван като алкохол за човешка употреба пък се гарантира от факта, че извличането на вредните съставки се извършва чрез дистилационен процес, който би бил възможен само ако се започне отначало и се работи с големи и модерни дестилерири, което би оскъпило дотолкова процеса, че така получения

дестилиран продукт би станал непродаваем. Това го прави негодени за контрабанда или друга злоупотреба;

Контролът върху този вид стока не е проблем и защото технологичния начин за получаване на етилов алкохол е различен от този, по който се получава биоетанол. При биоетанола, който може да се използва като биогориво, от съществено значение е действителното обемно алкохолно съдържание да е много високо. За това и предложението ни е изрично да бъде записано не по-малко от 99%. Биоетанолът е с обемно алкохолно съдържание минимум 99.5% и от състава му не са очистени т.нар. висши алкохоли и други вещества като напр. метанол, сяра и хлор, което го прави напълно негоден за човешка консумация. Затова и не е необходим процес на денатуриране – поради което и предлагаме кода по КН да бъде коректно изменен от код по КН 2207 20 00 – на код по КН 2207 10 00. Не следва да се денатурира един продукт, за да стане негоден или вреден за човешка консумация, когато той по своята същност е такъв като биоетанола – вреден и негоден за употреба.

Доколкото има други изисквания към технологичния процес и състава – всичко това би могло и следва да намери регламент в Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина на техния контрол, която се издава на основание чл.8, ал.1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух. Този въпрос вече изрично е решен в чл. 26 от Закона възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата, към който именно препраща и разпоредбата на Закона за акцизите и данъчните складове.

<u>Предложоението да се изравнят регулациите в ЗАДС и в ЗВАЕИ е поради различните нива на смесване, които имат сега различни фискални последици.</u>

Със Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата са въведени задължения за използване на биогорива в нефтените горива за бензинови и дизелови двигатели в границите между 2 и 5%, считано от 01.03.2010г. Същевременно в ЗАДС вече е предвидена преференция за смесване при нива само от 4 до 5 на сто. Това разминаване между двата закона обезсмисля преференцията и не стимулира изпълнението на задълженията, поради което и предлагаме да се изравни режима на долната граница от 2% без да се променя горната граница от 5%. Предлаганата промяна касае както биоетанола, така и биодизела, с оглед необходимостта от равнопоставеност на тези два вида биогорива.

Мартин Димитров

Кирчо Димитров

Иван Н. Иванов